॥३७॥ हेयोगेश्वर आत्मन् आत्मनिमनसि तवस्वरूपेवानिर्भाताः प्रतीतास्तवयोगमायाः केवलंविदामविद्मः नतुत्वत्परमार्थमितिभावः ॥ ३८ ॥ त्वन्मानुष्यनाट्येनमुह्यामिअतोमांप्रस्थापयेत्याह अनुजानीहीति ॥३९॥ तत्तस्माल्लोकंशिक्षयन्निमंधर्ममास्थितः नतुतत्त्वतः हेपुत्रमाखिद मोहंमा प्रामुहिइति ॥ ४० ॥ इत्येवमनुगृहीतस्तमेकमेवसंतंददर्शेति ॥ ४१ ॥ मुहुर्मुहुर्दृष्ट्वाजातकौतुकोमुनिर्विस्मितोऽभूदिति ॥ ४२ ॥ श्रद्धितः श्रद्ध

अथोवाचहृषीकेशंनारदःप्रहसन्निव ॥ योगमायोदयंवीक्ष्यमानुषीमीयुषोगतिम् ॥ ३७ ॥ विदामयोगमायास्तेदुर्दर्शाअपिमायिनाम् ॥ योगेश्वरात्मन्निर्भाताभवत्पादनिषेवया ॥ ३८ ॥ अनुजानीहिमांदेवलोकांस्तेयशसाप्लुतान् ॥ पर्यटामितवोद्गायन्लीलांभुवनपावनीम् ॥ ३९ ॥ श्रीभगवानुवाच ब्रह्मन्धर्मस्यवक्ताऽहंकर्तातदनुमोदिता ॥ तच्छिक्षयँल्लोकमिममास्थितःपुत्रमाखिद ॥ ४० ॥ श्रीशुकउवाच इत्याचरंतंसद्धर्मान्पावनान्गृहमेधिनाम् ॥ तमेवसर्वगेहेषुसंतमेकंददर्शह ॥ ४१ ॥ कृष्णस्यानंतवीर्यस्ययोगमायामहोदयम् ॥ मुहुर्दृष्ट्वाऋषिरभूद्विस्मितोजातकौतुकः ॥ ४२ ॥ इत्यर्थकामधर्मेषुकृष्णेनश्रद्धितात्मना ॥ सम्यक्सभाजितःप्रीतस्तमेवानुस्मरन्ययौ ॥ ४३ ॥ एवंमनुष्यपदवीमनुवर्तमानोनारायणोऽखिलभवायगृहीतशक्तिः ॥ रेमेंऽगषोडशसहस्रवरांगनानांसव्रीडसौहृदनिरीक्षणहासजुष्टः ॥ ४४ ॥ यानीहविश्वविलयोद्भववृत्तिहेतुःकर्माण्यनन्यविषयाणिहरिश्चकार ॥ यस्त्वंगगायतिशृणोत्यनुमोदतेवाभक्तिर्भवेद्भगवतित्यपवर्गमार्गे ॥ ४५ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेएकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥

यायुक्तःआत्मायस्यतेन ॥ ४३ ॥ नारददृष्टांश्रीकृष्णलीलांनिगमयति एवमिति अखिलस्यभवायउद्भवाय गृहीताःशक्तयोनानामूर्त्तयोयेनसः सव्रीडंचतत्सौहृदंचतेननिरीक्षणंहासश्च ताभ्यांजुष्टः ॥४४॥ अनन्यविषयाणिअसाधारणानि अपवर्गमार्गेमोक्षप्रदे ॥ ४५ ॥ इतिदशमेटीकायांएकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥